

af den ordførertale, han har givet mig, at han faktisk slutter med sige: Det er et yderst fornuftigt forslag, så det kan SF anbefale. Så det er hermed sagt.

Christian H. Hansen (DF):

Jeg vil gerne have lov til at tilslutte mig den række af ordførere, der har udtrykt, at det er et fornuftigt og godt forslag, og Dansk Folkeparti kan tilslutte sig forslaget.

Dorit Myltoft (RV):

Jeg skal ganske kort meddele, at Det Radikale Venstre kan støtte det her forslag.

Thorkild B. Frandsgaard (FRI):

Lovforslaget her rokker jo ikke ved de grundlæggende principper om, at når kommunerne laver en skatteansættelse, budgetterer de med et skattegrundlag, og hvis de får mere ind, så må de betale til staten, og hvis de får mindre ind, så får de af staten.

Det handler om specielle tilfælde, hvor det drejer sig om nogle, der investerer i nogle aktiver i udlandet, og hvor der er nogle, der slår sig sammen og lejer dem ud, og der verserer en sag ved domstolene, som ikke er afgjort, og der vil gå lang tid, inden den er afgjort. Derfor synes jeg, det er rigtigt for at undgå alt for meget bureaukrati, at vi i det her tilfælde ser igennem fingre med afregningen mellem stat og kommuner.

Jeg tilslutter mig forslaget.

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg skal også bare kort meddele, at CD støtter lovforslag nr. L 173.

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Jeg vil gerne sige til medlemmerne, at det jo er en sjælden dejlig dag, når man kommer med et lovforslag, der bliver modtaget så klart og rosende. Og jeg kunne ønske, at nogle af de forslag, jeg kommer med efter ferien, kunne få samme behandling, men det kan jeg så håbe på.

Hvis Folketinget nu vedtager det her, så træder det jo i kraft den 1. januar år 2001 og har så altså først virkning for afregninger i 2001, men det er selvfølgelig også det, der står i forslaget.

Jeg takker for velvillig behandling og håber, det hurtigt bliver vedtaget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 174: Forslag til lov om ændring af beredskabsloven, lov om orlov og lov om ferie. (Udvidet beslutningskompetence til fælles beredskabskommissioner, gebyr for udrykning til visse alarmer, antagelse af kvinder på værnepligtslignende vilkår m.v.)

Af indenrigsministeren (Thorkild Simonsen).
(Fremsat 26/1 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erling Christensen (S):

Jeg synes, det er et godt lille lovforslag, indenrigsministeren her har fremsat om ændring af beredskabsloven. Fælles kommunale beredskabskommissioner kan nu overtage beslutningskompetencen vedrørende forebyggende brandforanstaltninger.

Jeg kan sige, at Opgavekommissionens arbejde ikke har været forgæves. Dette er et af forslagene.

Offentliggørelse af brandsynsresultater for offentlige forsamlingslokaler kan vi selvfølgelig også støtte. Brandsikkerheden i disse lokaler, heldigvis ikke så meget i Danmark, men andre steder, har ikke vist sig at være i orden – med katastrofale følger – og kan det her forslag få gode præventive virkninger på det her område, vil mange ulykker kunne forhindres.

Misbrug af offentlige ydelser kan ingen jo acceptere. Når det er sagt, tænker de fleste vel på misbrug af sociale ydelser, men det kan i forbindelse med det her lovforslag også være slendrian med vedligeholdelse af brandalarmer, som så udløser falsk alarm med tudende brandbiler til følge. Med det her lovforslag anvises en nyttig vej til en stadig vedligeholdelse

af lovpligtige automatiske brandsikkerhedsanlæg. Man kan næsten sige, at indenrigsministeren opfordrer virksomhederne til at bruge pengene til vedligeholdelse og ikke til gebyrer.

Til slut til det sidste i lovforslaget kan jeg sige: Bedre sent end aldrig. Det gælder forslaget om at åbne mulighed for, at kvinder på lige fod med mænd kan søge ansættelse i redningsberedskabet på værnepligtssnigende vilkår, nøjagtig som det i dag er tilfældet i forsvaret. Det er selvfølgelig et godt forslag.

At vi også vil opfylde FN-konventionen om barnets rettigheder, således at man skal være 18 år for at kunne pålægges tjeneste i redningsberedskabet, altså beredskabspligt, er en selvfølgelig.

Som man kan høre, støtter Socialdemokratiet lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Det er kun et lille opklarende spørgsmål til den socialdemokratiske ordfører, hr. Erling Christensen, og det går lidt på det med opkrævning af gebyr i forbindelse med de lovpligtige blindalarmer:

Nu er det sådan, at der også findes alarmer, som ikke er lovpligtige, og dér har man et stykke tid haft mulighed for at opkræve et gebyr, og jeg har talt med nogle brandvæsener, som har gjort det, at de har opkrævet et beløb på ca. 2.700 – 2.800 kr., og det gebyr har de så selv fået lov til at beholde. Det lægger lovforslaget ikke op til. Det lægger op til, at de 3.500 kr. skal tilbagebetales til staten.

Ville det ikke være en god idé, hvis man beholdt de penge derude og dermed kunne bruge dem til noget af det forebyggende arbejde, som jo er så vigtigt, nemlig at få nedsat antallet af udrykninger til blindalarmer?

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Når Dansk Folkepartis ordfører har været så grundigt inde i lovforslaget, har ordføreren sikkert også læst Indenrigsministeriets bemærkninger til forslaget.

Som jeg husker det, var det jo sådan, at det ikke var indbygget i DUT, altså det udvidede totalbalanceprincip omkring de kommunale budgetter, at man skulle kunne tage disse penge ind.

Jeg synes, vi skal lade det indgå i en udvalgsbehandling. Jeg ved jo, at der er kommunale

forhandlinger hvert år i juni, så jeg synes, vi skal kigge på det. Det er ikke et ret stort beløb. Man regner i Indenrigsministeriet med, at det, så vidt jeg husker, er mellem 7 og 8 mio. kr., så det er jo ikke et beløb, der vil kunne vælte kommunalforhandlingerne til juni.

Jens Vibjerg (V):

Fra Venstres side kan vi også støtte lovforslaget, men der kan da være nogle småting, som vi kan drøfte lidt under udvalgsarbejdet.

Når jeg læser lovforslaget, får jeg faktisk indtryk af, at hvis det her i formiddag brænder hjemme hos mig, må brandvæsenet ikke komme ind og slukke ilden, uden at det har en dommerkendelse, og jeg kan da undre mig lidt, hvis det er tilfældet. Det er nemlig understreget i forslaget, så vidt jeg kan læse det, at nu skal det i hvert fald sikres, at det ikke er nødvendigt at skulle have en dommerkendelse for at komme ind enten for at slukke en ild, eller hvis det er en større forurening, man skal i gang med. Ellers må jeg jo sige, at når der er adgang uden retskendelse, rejser nakkehårene sig lidt hos os i Venstre, men på de punkter, som er med i det her lovforslag, synes jeg egentlig indenrigsministeren har argumenteret så godt, at det kan vi acceptere.

Der er lige, når vi kommer til de fredede bygninger, hvor det også er private hjem, det handler om, men her har ministeren jo så i bemærkningerne skrevet, at det skal anmeldes på forhånd, og det er i hvert fald for os meget vigtigt, at man ikke bare kommer uanmeldt.

Så lige om offentliggørelsen i forbindelse med spærrede udgange på diskoteker: Hvad enten det er et forbud eller et påbud, er det i hvert fald vigtigt, at det sker i umiddelbar forlængelse af, at tingene kommer på plads, og at når tingene er på plads, bliver det ophævet igen og meddelt, at nu er tingene i orden. Vi kan ikke have virksomheder eller institutioner hængt ud i lang tid uden grund.

Men ellers kan vi støtte forslaget og synes også, det er positivt med den ligebehandling, der nu bliver mellem kønnene.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Også Det Konservative Folkeparti kan støtte lovforslaget. Vi synes, det er en god idé, at man nu får afklaret forholdene omkring de fælles beredskabskommissioner, så der kan henlægges beslutningskompetence til disse. Det vil utvivlsomt gøre arbejdet lettere i de kommuner, hvor

man har valgt at organisere arbejdet på den måde.

Vi er også tilhængere af, at der bliver mulighed for at offentliggøre brandsynsresultater. Jeg vil tro, at ideen er kommet med i lovforslaget på baggrund af en voldsom ulykke på et diskotek i Sverige for et stykke tid siden, hvor det viste sig, at man slet ikke havde overholdt de regler, som var gældende for det brandmæssige. Jeg har hørt, at man indimellem, når man er på brandsyn her i Danmark, kan opleve noget, der er om ikke af samme karakter så i alt fald ret rystende med hensyn til mangel på overholdelse af sikkerhedsreglerne, og jeg synes, det er helt i orden, at offentligheden får kendskab til de steder, restauranter, diskoteker osv., hvor tingene ikke er i orden.

Det er også udmærket, at der bliver mulighed for at opkræve gebyrer for de blinde alarmer. Og ligestillingen mellem mænd og kvinder kan vi absolut også tilslutte os.

Så vi er tilhængere af det her forslag og kan støtte det.

Der er nogle lidt uafklarede spørgsmål om det med adgang til bygninger uden retskendelse, men det går jeg ud fra at vi sagtens kan få afklaret under udvalgsbehandlingen. Det er ikke det med, om der skal en retskendelse til, for at brandvæsnet kan gå ind, hvis der opstår brand hos hr. Jens Vibjerg, men eksempelvis det med de fredede bygninger, som hr. Jens Vibjerg også omtalte.

Ole Sohn (SF):

Som udgangspunkt kan SF også støtte forslaget. Dog er der nogle områder, som vi synes skal drøftes lidt nærmere:

I lovforslaget gives der hjemmel til opkrævning af gebyrer for redningsmandskabets udrykning til blinde alarmer fra automatiske brandsikkerhedsanlæg, men ikke hjemmel til opkrævning af gebyrer, hvis det skyldes menneskelige fejl. Hvis forslaget skal have en præventiv virkning, bør det nok overvejes, om det ikke skulle gælde for alle typer blinde alarmer.

Af forslaget fremgår det også, at den mindreudgift, som kommunerne vil opnå ved færre udrykninger til blinde alarmer, skal modregnes i statsstilskuddet til kommunerne. Det medfører det udvidede totalbalanceprincip. Det mener SF ikke er rimeligt, idet kommunerne jo heller ikke har fået kompensation for den merudgift, som

de har nu. I alt fald er det noget, jeg selv ønsker drøftet yderligere under udvalgsbehandlingen.

Endvidere indeholder forslaget mulighed for, at kvinder kan antages til tjeneste i redningsmandskabet, og denne ligestilling er jo slet ikke så ringe endda, ligesom vi kan støtte det øgede brandtilsyn af private forsamlingslokaler.

Så alt i alt er SF positiv over for forslaget.

Christian H. Hansen (DF):

Forslaget her om ændring af beredskabsloven kan vi i Dansk Folkeparti overordnet støtte. Vi finder det bl.a. positivt, at man i forslaget nu åbner for, at kvinder kan antages til tjeneste i beredskabsøjemed på værnepligtstilignende vilkår. Det er jo en form for ligeberettigelse, kan man sige, som vi fuldt ud kan gå ind for.

Det fremgår ligeledes af lovforslaget, at det vil tilvejebringe en mulighed for at opkræve gebyrer for blinde alarmer. Det er en ganske god tanke, da det hermed kunne have været således, at kommunerne faktisk blev holdt skadesløse.

Dog er der efter vores opfattelse et kæmpeproblem i lovforslaget, nemlig at staten efterfølgende skal modregne et tilsvarende beløb; det er det, der i lovforslaget er omtalt som de 3.500 kr.

Så mener vi måske nok, vi er lidt derhenne, hvor vi kan sige, at det egentlig bare er en god forretning for staten. Det er i hvert fald noget, vi vil have drøftet lidt under udvalgsbehandlingen, og jeg kunne også forstå på den socialdemokratiske ordfører, at det var man villig til. Så det gør vi.

Så er der problematikken om offentliggørelse af forseelser, der er konstateret ved et brandsyn. Her tror jeg, at indenrigsministeren måske skal tage en tur over i Fødevarerministeriet og se, hvordan offentliggørelse af kontrolresultater fungerer derovre. Der er nogle problemer og en debat i øjeblikket om, i hvilket omfang man nu også skal offentliggøre. Jeg ved godt, at der står lidt om det i lovforslaget her, men jeg tror nok, at man skal have det præciseret sådan, at det er nogle ting, som direkte kommer den enkelte forbruger ved, eksempelvis forbrugeren af et diskotek, altså at det er det, der bliver offentliggjort, og ikke småting.

Det er nogle få ting, som vi gerne vil drøfte under udvalgsbehandlingen, men overordnet er vi positive over for lovforslaget, og jeg synes, jeg kan høre her i salen i dag, at de ting, vi har nævnt, også er nogle, vi finder ud af i fællesskab.

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg skal også meddele, at CD kan støtte L 174. På de enkelte områder har vi selvfølgelig også nogle ting, som vi gerne vil drøfte lidt mellem første- og andenbehandlingen, men at der skabes hjemmel, så der kan tillægges en beslutningskompetence, er selvfølgelig vigtigt og nødvendigt.

Med hensyn til den systematiserede offentliggørelse af brandsynsresultater står der »kan«, og vi vil også godt diskutere lidt, hvad det betyder: om den enten skal være helt systematiseret eller man kan lave en vægning og sige, at man oplyser om det, der har betydning.

Endelig er der selvfølgelig gebyrspørgsmålet, både med hensyn til, hvem der fastsætter det, og hvem det skal tilfalde osv., men vi går ligesom andre, der har været oppe at melde ud om det her, ud fra, at det er noget, vi kommer til at drøfte mellem første og anden behandling.

Generelt er L 174 både et udmærket og et nødvendigt lovforslag.

Dorit Myltoft (RV):

Det Radikale Venstre kan støtte dette lovforslag med alle de elementer, som det indeholder. Jeg vil blot knytte nogle kommentarer til et enkelt punkt, nemlig forslaget om, at man skal være fyldt 18 år for at kunne pålægges tjeneste i redningsberedskabet:

På verdensplan er rekruttering af børnesoldater et enormt problem. Små børn, der tvinges til soldatertjeneste, bliver voldsomt invalideret på sjælen, hvis de overhovedet overlever med alle lemmer i behold. Det vanskeliggør på alle måder deres muligheder for siden at blive integreret på normal vis i fredelige sociale forhold, til skade for dem selv og deres omgivelser. I kampen for at få gennemført forbudet mod børnesoldater er det godt, at Danmark selv nede i detaljen har orden i eget hus. Derfor hilser vi i Det Radikale Venstre med glæde, at kravet om 18 år er med.

Men som sagt: Det Radikale Venstre kan støtte hele forslaget.

Frank Aaen (EL):

Vi kan også støtte forslaget.

Jeg kan jo starte med det sidste, som fru Dorit Myltoft var inde på. Det er jo ærligt talt mærkeligt, at det ikke i forvejen har været sådan i Danmark, eller at der skal en FN-konvention til, før det bliver sådan. For det er jo helt naturligt, at man ikke skal kunne pålægge unge under

18 år at deltage i beredskabet, som jo er en del af totalforsvaret, og derfor skal det selvfølgelig præciseres. Det støtter vi fuldt ud.

Vi er også med på den del, der hedder, at man kan offentliggøre brandsynsresultater. Jeg synes oven i købet, det bør være noget, man måske strammer lidt op – det kan vi lige høre ministerens bemærkninger til bagefter – for med de gentagne undersøgelser, der viser, at det er totalt ansvarsløst, hvad der foregår f.eks. på diskoteker og andre steder, vil jeg sige, det er en god forbrugeroplysning, og det kan være med til at få strammet op hos de ansvarlige virksomheder på det område. Det støtter vi også.

Vi vil, ligesom SF gjorde opmærksom på, gerne lige have en forklaring på det med gebyret. Vi synes, det er lidt småligt, at kommunerne skal modregnes for det, de opkræver i gebyr. Det kunne de formentlig bruge til andre ting. Jeg er i øvrigt helt sikker på, at indenrigsministeren i sin tid som borgmester ville være helt enig med os i det synspunkt.

Tove Videbæk (KRF):

Samordning af beredskabet lyder jo fornuftigt og øget brandtilsyn ligeså. Blot skal det dog, som et af høringssvarene påpeger, defineres klarere, hvad en brandvagt er.

Opkrævning af gebyr er helt o.k. Det sker jo allerede i høj grad i den private sektor. Men i høringssvarene kan vi se, at flere af de høringberettigede er utilfredse med, at kommunerne skal tilbagebetale beløbet, som de modtager i gebyr, til staten. De tvungne brandalarmeringsanlæg fik kommunen jo ingen compensation for, og de ser derfor således på sagen, at hvis lovforslaget gennemføres, som det er, så har de en situation, hvor staten i princippet opkræver gebyr for de blinde alarmer og kommunerne afholder dugifterne.

Endvidere bemærker Kommunernes Landsforening, at det skal defineres klarere, hvad en blind alarm er. Man siger herfra, at der med menneskelige fejl især er tænkt på opkald til alarmcentraler fra psykisk syge, og denne type alarmer er efter KL's opfattelse ikke en blind alarm, men derimod en falsk alarm. Så det skal da også lige pointeres klarere, hvad det går ud på.

Ligestillingen, som åbner mulighed for, at kvinder kan være med i beredskabet, er vi også helt for, og vi er ligeledes for aldersgrænsen.

Kristeligt Folkeparti ser frem til en positiv behandling af lovforslaget i udvalget.

Thorkild B. Frandsgaard (FRI):

Frihed 2000 kan støtte det her lovforslag.

Det er naturligt, at de kommuner, der samarbejder, som har et fælles beredskab, også skal have mulighed for at kunne henlægge kompetencen til sådan et fælles beredskab.

Med hensyn til ansættelsesforholdene for kvinder, og at det kun er personer over 18 år, der kan pålægges at arbejde i redningstjenesten, så finder vi også det rigtigt.

Med hensyn til, at der nu gives hjemmel til, at det kan offentliggøres, hvis det ikke er i orden, så er det noget, som vi selvfølgelig ser skeptisk på, men i et af høringssvarene har ministeren klart givet udtryk for, at det kun drejer sig om grove tilfælde, hvor der er pålagt påbud om at gøre nogle ting, og hvis man ikke efterkommer det, kan det blive offentliggjort. Der er altså ikke tale om en almindelig påtale.

Da jeg har set dét, kan jeg godt sige, at jeg kan støtte det, for det er rimeligt. Det gælder jo især i restaurationsbranchen, hvor mange mennesker mødes, og her er det jo meget vigtigt, at folk kommer ud, hvis der sker noget. Så vi kan tilslutte os.

Med hensyn til, at der nu bliver mulighed for at opkræve gebyrer, hvis lovpligtige automatiske brandsikringsanlæg går i gang, uden at der er noget om det, kan man selvfølgelig diskutere, om det er rigtigt eller ej. Men vi kan godt tilslutte os det, fordi det kan være med til, at de virksomheder og de institutioner måske ser efter en ekstra gang. De virksomheder og institutioner har jo også lov til og mulighed for at gå videre til de virksomheder, der installerer de anlæg, hvis der har været for mange fejl. Så vi kan godt være med til at bakke det op.

Med hensyn til, at der nu direkte i lovforslaget gives mulighed for eller hjemmel til, at man kan gå ind på privat grund uden retskendelse, så er det et område, hvor vi i Frihed 2000 er gået imod alle de lovforslag, vi har behandlet i de sidste par år. Det drejer sig især om miljøområdet, hvor folk, kontrollanter m.v., kan gå ind på folks ejendom uden at spørge om lov. Det har vi stemt imod.

Men i det tilfælde her, hvor det udtrykkeligt er klargjort i bemærkningerne, at det kun drejer sig om nogle, der har uniform på – at det altså er redningsmedarbejdere – og det drejer sig om rednings- og slukningskøretøjer på skade-

steder, hvor der er opstået noget, finder vi det rigtigt, at disse hurtigt skal kunne komme ind på ejendommen, også naboejendommen, for at redde så meget som muligt i forbindelse med en brand. Så i det tilfælde her kan vi støtte det forslag.

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Tak for de mange positive bemærkninger til det her lovforslag!

Til hr. Jens Vibjerg vil jeg gerne sige, at vi skal nok sørge for at slukke, hvis der skulle ske den uheldige situation, at det brænder, mens ingen er hjemme. Det var også det, der var formålet med at gøre bemærkningen. Hr. Kirkegaard har jo faktisk på udmærket vis gjort rede for, hvad formålet var med at sige det.

Jeg vil også gerne understrege – det har godt nok ikke andre gjort – at nu gælder det her også for de storkøbenhavnske kommuner. Så nu er alle kommuner endelig blevet ligestillet på det her område. Det synes jeg også er værd at fremhæve.

Det andet er det, man har fremhævet: at nu er der ligestilling mellem kvinder og mænd også på dette her område, og det er selvfølgelig helt klart også noget, vi skal have.

Så er der det her med at offentliggøre, hvis nogen overtræder bestemmelserne. Jeg mener, at vi har eksempler på grove overtrædelser på diskoteker, hvor mange unge er samlet. Og derfor mener jeg, at det især på det område, hvor så mange menneskeliv kan sættes på spil, hvis man har dækket flugtveje til med kasser, og hvad ved jeg, er vigtigt. Det skal selvfølgelig administreres på en smidig måde. Man skal jo ikke gå efter småting. Man skal gå efter det, hvor der virkelig er fare for menneskers liv. Så jeg håber, man under udvalgsbehandlingen finder balancen.

Så har flere jo været inde på småligheden fra statens side i forbindelse med gebyrer. For det første synes jeg, det er godt at opkræve gebyrer over for folk, der vil misbruge systemet. Og så må man så i udvalget drøfte, om den gulerod ikke er stor nok til, at man kan gøre det, når staten får det udlignet senere hen. Jeg skal ikke komme med en færdig mening om det, men jeg forstår godt bemærkningerne, og hr. Frank Aaen var jo så venlig at gøre mig opmærksom på, hvilken stilling jeg har haft tidligere. Nu har jeg vist aldrig tidligere lige udtalt mig om det her punkt, men jeg synes, vi må kunne finde en

balance. Jeg kender ikke helt beløbets størrelse fuldt ud.

Jeg medvirker altså meget gerne til at besvare spørgsmål og opklare uklarheder fra udvalgets side og glæder mig til, at lovforslaget kan blive vedtaget ved tredje behandling.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 178:

Forslag til ferielov.

Af arbejdsministeren (Ove Hygum).

(Fremsat 27/1 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Anne-Marie Meldgaard (S):

Det må siges at være et usædvanligt lovforslag, vi går i gang med her, for et af elementerne er at indskrive 60 års praksis i loven. Det taler sådan set lidt for sig selv. Det er en tiltrængt revision og tilpasning af ferieloven til det moderne samfund, vi lever i, og det arbejdsmarked, vi har i dag. Der er altså langt fra de stive rammer, som ferieloven er omkranset af i dag, og så til den praksis, der finder sted i virkeligheden.

Så jeg hilser velkommen, at vi nu får nogle justeringer, så man ikke fremover behøver at være lovbyrder for at få tilrettelagt og afviklet ferie på en hensigtsmæssig måde, både for lønmodtagere og for virksomheder.

I processen er arbejdsmarkedets parter blevet hørt. Og efter en række ændringer fremstår forslaget i høj grad i overensstemmelse med parternes ønske.

Det er en modernisering og forenkling af gældende lov, men uden at ændre ved de grundlæggende principper om lønmodtagernes ret til 5 ugers ferie. Betalt ferie skal stadig optjenes på baggrund af ansættelse i et kalenderår og afholdes i det efterfølgende ferieår, der begynder den 1. maj. Feriepenge kan kun – med få undtagelser – udbetales ved afholdelse af ferie, og feriepengene skal være til rådighed, når ferien afholdes. Det sikres ved, at de indbetales på en feriekonto og vel at mærke en kollektiv konto, hvilket er vigtigt for mig, da det fastholder en solidarisk ordning.

For at imødegå de forskellige behov på arbejdsmarkedet, så indeholder forslaget også nogle ændringer, som jeg mener er værd at fremhæve:

Arbejdsmarkedets parter skal kunne indgå kollektive overenskomster på området her, og det vil sige, at loven kun gælder, hvis ikke andet er aftalt ved kollektive overenskomster. På den måde kan man tilpasse feriereglerne efter forholdet i den enkelte branche eller helt ned på de enkelte virksomheder, men det er parterne, der får en højere grad af frihed til at tilpasse ferieafholdelsen under hensyn til de forskellige behov, der måtte være i virksomhederne.

Jeg håber så, at de øgede muligheder for selvbestemmelse vil få langt flere virksomheder til at indgå overenskomster for at opnå de fordele, lovforslaget her giver. Og det er helt i tråd med Socialdemokratiets holdning om, at hele arbejdsmarkedet skal være overenskomst-dækket.

I et samfund, der bygger på rettigheder og pligter, så kan det medføre, at der også ved indgåelse af aftaler ikke altid vil fremkomme fordele for lønmodtagerne. Derfor er jeg meget tilfreds med, at det er lokale fagforeninger, der er medlem af landsdækkende lønmodtagerorganisationer, der er aftaleparter for lønmodtagersiden. Det vil i hvert fald mindske risikoen for, at nogle bliver presset til eller får trukket hjemmestrikkede aftaler ned over hovedet.

Et af de vigtige elementer i lovforslaget her er også den fleksibilitet, der er både i planlægningen og i afholdelsen af ferien. Overenskomsterne, som aftales om ferien, skal kunne overføres til det efterfølgende år, og vi skal vel at mærke overholde de 4 uger, der er i internationale aftaler, men resten kan overføres. Således skal det også ved kollektiv overenskomst kunne aftales, at ferie ikke alene optjenes i uger, men også kan tages på enkelt dage.